

saaledes at den anden Part har Ret til at vælge ogsaa den anden Voldgiftsmand. Af hver af Landsretterne udmeldes for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen 3 Mænd, blandt hvilke Ministeriet for offentlige Arbejder beskikker en eller flere til hver indenfor sit af Ministeriet fastsatte Omraade at fungere som Opmand for Voldgiftsretterne. Saa fremt der ikke opnaas Enighed imellem de 2 Voldgiftsmænd, afgør Opmanden inden for Grænsen af de modstridende Opfattelser de Punkter, der er Uenighed om. Voldgiftsrettens Afgørelse meddeles begge Parter skriftlig. Afgørelsen er forbindende for begge Parter og endelig.

§ 13, sidste Stk udgaar.

I § 18, 2. Stk., indføjes efter Ordet „enhøre“ følgende: „og for de Anlæg, som tilhører de private Jernbaneselskaber og Telefonselskaberne paahviler det Statens Tilsyn henholdsvis ved Privatbanerne og med de koncessionerede Telefonselskaber“.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da Stærkstrømsloven af 19. April 1907 udarbejdedes, havde man endnu ingen Erfaring med Hensyn til de Forhold, som Loven omhandler, og det er da ganske naturligt, at den stærke Udvikling, som der i de siden da forløbne 20 Aar har været i Elektricitetsforsyningen, har medført, at en Del af Lovens Bestemmelser ikke længere kan anses for fyldestgørende.

Fra danske Elektricitetsværkers Forening er der fremkommet Andragende om, at der maa blive gjort Skridt til en Revision af de i Loven indeholdte Bestemmelser om Ekspropriation til Fremførelse af elektriske Ledninger og da navnlig af de gældende Regler i Lovens § 12 om Valget af den Opmand, der, naar Enighed i Voldgiftsretten ikke opnaas, skal fastsætte Erstatningen til de skadelidende Lodsejere. Det har nemlig vist sig i Praksis, at disse Erstatninger, der væsentlig vedrører Anbringelse af Master og Transformatorer, har været ansat højst forskelligt under iøvrig tilsvarende Forhold, hvad der selvfølgelig baade kan være uheldigt i økonomisk Henseende for de respektive Værker, der ofte er kommet til at betale helt urimelige Erstatninger, men ogsaa i Almindelighed maa anses for urigtigt, fordi det strider mod det Hensyn, som bør tilstræbes ved alle Erstatningsansættelser for tvungen Erhvervelse af andres Rettigheder, at Erstatningerne, set i Forhold til hverandre, bliver lige.

Efter de gældende Regler vil hver af Parterne — Elektricitetsværket og de enkelte Lodsejere — i hvert enkelt Tilfælde kunne vælge en Voldgiftsmand, og Voldgiftsmændene vælger inden Forhandlingernes Begyndelse en Opmand, der dog i Mangel af Enighed mellem dem vælges af Stedets Øvrighed. Der er altsaa ingen Sikkerhed imod, men tværtimod, som Praksis viser, Udsigt til Vaag af mange forskellige Opmand rundt om i Landet, ligesom der er nærliggende Mulighed for, at der skal udmeldes mindre kvalificerede Opmand.

Den foreslaaede Ændring af § 12 tager derfor Sigte paa at skabe en større Fasthed i Opmandsinstitutionen og gaar ud paa, at hver af Landsretterne for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen udmelder 3 Mænd, blandt hvilke Ministeren for offentlige Arbejder beskikker en eller flere til hver indenfor sit Omraade at fungere som Opmand for Voldgiftsretterne.

Med Hensyn til Ændringerne af de øvrige Bestemmelser, der har Tilknytning til Ekspropriationen, henvises til det nedenfor til de enkelte Paragraffer anførte.

Elektricitetskommissionen, der har anbefalet Forslagene, har derhos henledet Opmærksomheden paa, at der yderligere tiltrænges Ændringer af Loven paa følgende to Omraader, hvor Manglen af hensigtsmæssige Bestemmelser i de forløbne Aar har vist sig at være til Hinder for, at Loven og det i Henhold til dennes § 1